

men bort fra den Urimelighed, at en lille og en stor Næring skulle betale samme Afgift, en Urimelighed, der stærkt springer i Øjnene her i Kjøbenhavn, hvor en lille Værtshusholder, der sidder i en Sidegade, kommer til at betale samme Afgift som et stort Beværtningsetablissemment ude paa Broerne. Hvad angaar Handelen med Brændevin og Vin, er Afdgangen til at udøve den i Købstæderne gjort afhængig af, at der erhverves særligt Børgerskab for Brændevinshandel, og paa Landet af, at der erhverves Bevilgning. For Landets Vedkommende er man saaledes gaaet tilbage til den Bestemmelse, som man havde i Næringsloven, idet Næringsloven foreskrev, at Handelen med Brændevin paa Landet kun kan drives efter kongelig Bevilgning. Denne Bestemmelse blev forandret ved Loven af 2den Juli 1870, hvor Afdgangen til Brændevinshandel paa Landet blev gjort mere fri. Jeg tror imidlertid, at naar man skal revidere disse Bestemmelser, bør man gaa tilbage til Næringslovens Standpunkt, og at det ikke er noget Gode, at man paa Landet har den lette Afgang til at opnaa Ret til at drive Brændevinshandel. Brændevinshandelen er selvfølgelig belagt med Afgift ligesom Beværtningsnæringen, dog at Afgiften er væsentlig ringere. Retten til at drive Handel med skattepligtigt Al, hvorom Bestemmelser ogsaa findes i Lovforslaget, er forenet med Retten til at udøve anden Handel, nemlig Købmandshandel og Detailhandel, og i Købstæderne tillige Høsterhandel. — Som almindelig Bestemmelse findes endelig i Lovforslaget den, som hidtil har staaet i det af Regeringen fremsatte Lovforslag om en Revision af Næringsloven, nemlig at Forbrugsforeninger, hvis Virksomhed ifølge den gældende Lovgivning ikke er at anse som Næringsdrift, er uberettiget til at afsætte eller fordele Brændevin og Vin. Denne Bestemmelse finder nu sin naturlige Plads i det Lovforslag, der her er Tale om.

Endelig skal jeg nævne, at Lovforslaget selvfølgelig gaar ud paa at stærke Straffen for Overtrædelser af Bestemmelserne vedrørende Handel med og Udskænkning af Brændevin. Man har her navnlig søgt at indføre saadanne Bestemmelser, som skulle hindre, at Forbudet mod uberettiget at udskænke og sælge Brændevin, omgaaes. Man har derfor fastsat, at Straffen rammer ikke blot den, der sælger eller mod Betaling udskænker Brændevin, men ogsaa den, der udskænker Brændevin uden at modtage Bederlag. Det er jo en Almindelighed, der ganske almindeligt fremkommer fra den, der driver ulovlig Brændevinudskænkning, at han har

gjort det gratis. Endvidere rammer Straffen den, som har Adkomst til at udskænke og drive Handel med Brændevin, men ikke selv benytter Adkomsten, men udlaaner den til andre, for at andre i hans Navn kunne drive den paagældende Virksomhed. I saadanne Tilfælde er det ulovligt, at den anden gør det, og Straffen rammer da ikke alene den, der har laant Adkomsten, men ogsaa den, der har udlånt den, en i og for sig meget retfærdig Regel. Meget væsentlig med Hensyn til Straffen er den Bestemmelse, at den, der findes skyldig i ulovlig Udskænkning og ulovlig Handel, ikke blot bliver straffet med en Bøde, men tillige skal være Brændevinsafgift for de Maaneder, i hvilke den ulovlige Handel eller Udskænkning har fundet Sted. Det er en stor Mangel ved vor Lovgivning, at man kan drive den ulovlige Handel Maaneder igennem uden at komme til at betale Afgiften; man kan derved i Virkeligheden tjene det ringe Beløb, som Bøden kommer til at udgøre. For at reparere paa denne Fejl er da Bestemmelsen indsat i Lovforslaget. Det har sin store Betydning, at medens Bøder som bekendt kunne affnes med Fængsel og det endda i Reglen et meget kortvarigt Fængsel, kan Afgiften ikke fyldestgøres paa den Maade, men vil altid være at inddrive ved Adpantning.

Jeg har hermed gennemgaaet de væsentligste Bestemmelser i dette Lovforslag, som har en ikke ringe Betydning, og jeg skal blot tillade mig hertil at give en lille praktisk Anvisning til Læsning af Forslaget. Jeg vil bede ærede Medlemmer om at begynde med det som Bilag I trykte Forslag, der var udarbejdet af Regeringen og blev sendt Næringslovkommissionen, dernæst at læse Næringslovkommissionens Betænkning og saa endelig det af Regeringen nu fremsatte Lovforslag.

Jeg kommer dernæst til Forslag til Lov om Vandhygningsvæsenets Ordning, hvilket Forslag har været fremsat ligelydende siden Samlingen 1892—93, og Forslag til Lov om Bestyrelse af Statens under de civile Ministerier hørende Hygningsvæsen, der var fremsat i Samlingen 1894—95 her i Tinget og undergik en første Behandling, hvor det blev henvist til Finansudvalget. Det blev derefter fremsat i sidste Samling og blev henvist til Udvalget angaaende Lovforslaget om Statslovens Bestyrelse. Det fremsættes nu i uforandret Skikkelse.

Det næste Forslag er Forslag til Lov om Tilvejebringelse af en Sporforbindelse fra Kjøbenhavns nordre Toldbodplads til den nuværende Havnebane. Dette Lovforslag blev fremsat i 1894 i Landstinget og